

12 దులు నిద్రలోంచి ఉలిక్కిపడి లేచి కూర్చున్నాడు. మంచం పక్కన చెంబులోని మంచినీళ్లు గటగటా తాగేసి, మళ్ళీ నిద్రకు ఉపక్రమించాడు. కానీ, ఎంతసేపటికీ నిద్రాదేవి కరుణించలేదు. రాత్రి తాగిన మత్తు పూర్తిగా వదిలిపోయినట్లుంది. లేచి లైట్లు వేసుకుని అటూ ఇటూ పచార్లు చేశాడు. ఇంక లాభం లేదనుకుని.. గోడ గూట్లో ఉన్న లిక్కర్ సీసా తీసి, అటూ ఇటూ ఊపి చూశాడు. అడుగున ఏకాన్తయినా మిగిలుండేమో.. తాగేస్తే మళ్ళీ నిద్ర పోవచ్చని. ఆశ ఫలించలేదు. ఉన్నారంటూ మళ్ళీ మంచం మీద కూర్చుని గోడవేసి చూశాడు. గోడకు తగిలించిన ఫోటోలో ఉన్న ఏడాది పాపసు చూసేసరికి.. దుఖం ఆపుకోలేక పోయాడు సైదులు. అతనికి తెలియకుండానే బిగ్గరగా ఏడ్చేశాడు. అది విని.. పక్క పోర్ట్లో నిద్రపోతున్న సావిత్రి, ఆమె మనవరాలు వయసున్న అమ్మలు గబుక్కున లేచి కూర్చున్నారు.

“ఈ తాగుబోతు సచ్చినోడు.. ఆడు నిద్దరోడు. మన లైవ్స్ నిద్రోసింది” అంటూ గొణుగుతూ.. సావిత్రమ్మ పరుగెట్టుకొస్తే, వెంట అమ్మలు వచ్చి సైదులు వంక జాలిగా చూసింది.

“ఒరే.. సైదులు! రెండేళ్లయింది. ఇంక మరిచిపోనాకి పయత్నించవేటి!? మాకు మాత్రం బాధ లేదా ఏటి!? అలగని.. ఇలగ పూటుగ తాగేసి అద్దరేతిరి అందరికీ నిద్ర పోగొడుతున్నామా!? ఆ మాయదారి రోగం వచ్చినప్పుడు నీకులాగనే మేంకూడ నట్టపోయాం కదేటి!? నాకేమో శుక్లాల్ని సరిగ సూపానటం నేడు. ఎవరేటి చేత్తాం.. పోయినోల్లని మరిచి పోనేకపోతే.. ఉన్నోల్లమి ఎలగుంటం”.. మందలిస్తూనే సైదుల్ని ఓదార్చింది.

పోర్ట్లోకి వెళ్లి, నిద్ర పోవడానికి ప్రయత్నించారు సావిత్రి, అమ్మలు.

రెండేళ్ల క్రితం జరిగిన సంఘటనలన్నీ సినిమా రీలులా కళ్ల ముందుకొస్తుంటే.. సావిత్రికి, అమ్మలుకు కూడా నిద్రాదేవి దూరంగా వెళ్లిపోయింది.

* * *

రెండేళ్ల క్రితం నెల్లిపాక బంజరు నుంచి హైదరాబాదుకు వలస వచ్చింది మంగవేణి. కూతురు అమ్మలు చిన్న పిల్లయినా.. ఉన్న ఊళ్లో ‘నా’ అనే వాళ్లలేని మంగవేణి, కూతుర్ని చదువు మానిపించి తనతోపాటు తీసుకొచ్చింది. ఆమె పనిచేసే అపార్ట్మెంట్ల నిర్మాణ పనికోసమే.. సావిత్రి, ఆమె భర్త ఓబులేసు అనకాపల్లి నుంచి, సైదులు మాడుగుల నుంచి వలస వచ్చారు.

ఉన్నచోట సరిగా పనులు లేవు. ఉన్నా సరిపడా డబ్బులు రావడం లేదు. దాంతో దూరంగా ఉన్నా.. సిటీలో అపార్ట్మెంట్లు ఎక్కువ కడుతున్నారు, కూలీ ఎక్కువ ఇస్తున్నారని చాలా ఊళ్లనుంచి ఎన్నో కుటుంబాలు మూటాముల్లే సర్దుకుని హైదరాబాదుకు వలస వచ్చాయి.

కొన్ని రోజులు బాగానే సాగింది. అందరూ డేరాలు కట్టుకుని, కాస్త వండుకుని తింటూ పనిచేస్తూ కాలం గడిపేవాళ్లు. అందరి ఆశ ఒకటే.. ఊరు కాని ఊరొచ్చినందుకు

ళ్లకు పుట్టిన కూతురుంటే సైదులుకు ప్రాణం. అందుకే.. తనతోపాటు భార్యనూ, కూతుర్నీ పనిచేసే చోటుకు తీసుకొచ్చాడు. అప్పటికి పాప వయసు రెండేళ్లు. సైదులు, అతనికి హేతులుగా మారిన మంగవేణి, సావిత్రి, ఆమె భర్త ఓబులేసు చుట్టుపక్కల మొత్తం రెండు రోజులపాటు వెతికారు. పిల్లతల్లి పిచ్చి పట్టినట్టు ఎడుస్తూనే ఉంది.

మిగతా పనివాళ్లు అక్కడే ఉన్న కంకర దిబ్బలోంచి కంకర ఎత్తి పోస్తుంటే.. దుర్భాసన వస్తున్నదని పరిశీలించి చూశారు. పాప శవం.. రాళ్ల బరువుకు నుజ్జునుజ్జు అయిపోయి ఉంది. సైదులు, అతని భార్య గుండెలవిసి పోయేలా ఏడ్చారు.

విషయం అందరికీ అర్థమయింది. పాప కనిపించకుండా పోయిన రోజే.. గోడ పక్కన ఆడుకుంటూ, అలసి అక్కడే నిద్రపోయి ఉంటుంది. ఈరోజు లారీవోళ్లు చూసుకోకుండానే కంకర దిబ్బరహాసి వెళ్లిపోయి ఉంటారు. ఏ లారీ డ్రైవర్లన్నది గుర్తుపట్టడం కూడా కష్టమే! రోజురోజుకు మారుతూ ఉంటారు. యజమాని నష్టపరిహారం అంటూ కొంత డబ్బివ్వబోయాడు. కానీ, సైదులు తీసుకోలేదు. అందరూ సైదులుపై జాలిపడటం తప్ప ఏమీ చెయ్యలేక.. ఎవరి పనుల్లో వాళ్లు మునిగిపోయారు. సైదులు ఇంక అక్కడ ఉండలేక ఊరెళ్లి పోవడానికి బయల్దేరితే.. రమణ రాసని చెప్పింది.

మళ్ళీ రెక్కలొచ్చిన పక్షులు

దుద్దుంపూడి అనసూయ

96182 72630

‘నమస్తే తెలంగాణ, ముల్కనూరు ప్రజాగ్రంథాలయం’ సంయుక్తంగా నిర్వహించిన ‘కథల పోటీ-2022’లో రూ.3 వేల బహుమతి పొందిన కథ.

“బాగ రేతిరెపోనాది తొంగో! మేం కూడ నిద్రోతేనే గంద తెల్లారి పనికెల్లది. లేకుంటే కూడెలగొత్తాది? నువ్వంటే కొంప అమ్మెస్సుని ఆ డబ్బుల్లో సారా కొనుక్కుని తాగేసి తొంగుంటున్నావు. అలగని తిండితిప్పలు నేకుండ తాగేత్తుంటే సచ్చిపోతావు. జాలిపడి కంచంలో కూడెట్టితే తినవు. తెల్లారి అది కుక్కల పాలె గడేటి!? ఏనాటికీ కొలుకుంటావో తెలిక్కోవో”.. అంటూ వాళ్ల

వెళ్లేటప్పటికీ కొంత డబ్బు మిగుల్చుకుని వెళ్ళాలని. ఒకరోజు దురదృష్టకరమైన సంఘటన జరిగింది. సైదులుకు తీరిన నష్టం జరిగింది. అతని కూతురు కనిపించకుండా పోయింది. సైదులుకు వెళ్లయిన పదేళ్లకు సంతానం కలిగింది. అన్నే

పాప చనిపోయిన రాళ్ల గుట్ట దగ్గర కూర్చుని.. “నా బుజ్జి ఇక్కడే ఉంది. ఎతుకోవాలి. నేను రాను” అంటూ మొరాయించింది. “నీ మూలంగనే కదేటి ఇలగయింది. నువ్వు నా కూతుర్ని కనిపెట్టుకునుంటే.. నాకూతురు నాకు దూరమయి ఉండేదా!? నువ్వే నా కూతుర్ని చంపేసి నావు” అంటూ సైదులు కోపంతో ఊగిపోతూ,